

רָאשִׁית הַגּוֹן פֶּרֶק אֶחָד עֶשֶׂר חֹלִין:

מסורת הש"ס

תורה אור השלם

הנחות הב"ח

(ב) רשות דין וכעט
ט"ו סולקה מוגנה סוכן
רשות דין מפורש סוכן

לט"ז: (3) תע"ט ר' פולק
וכי נטפס סכ"י מהל"ג
מס' מאולך מבור לה לא
למלולך שבן תומם ישי
סוטה נלי מתייר נמי כי
הנחות הנ"ל כפ"ר מהר"ן
כל דין סק מושג כי
ונחלות בון פסחים:

הגהות מהר"ב רנסבורג

לעדי רישוי

תורמוסה: ממין על טרפו מיו. כנונ-
טרכם סוף: וכ"ח הוואים פורמן.
לענין למק ומחר גן נמלון כ"ב זכר
פלו"ק: מחר גן. שרגון נצרכן;
וה נוקן נטמו וה נוקן נטמו. סוחיל-
טרכם צדקה נסבנית עירובין קב"ה

دلלא כר' אלעאי اي מה חרומה ממין על
שאינו מינו לא אף ראשית הגו ממין על
שאינו מינו לא ובגי חרומה מנין דתניא
היו לו שני מני האנים שגורות ולבנות
ובכן שני מני חטין אין הורמים ומעשרים מוה
על זה ר' יצחק אומר משושים ר' אלעאי ב"ש
אומרים אין תורמין וב"ה אומרים "תורמין
אף ראשית הגו ממין על שניינו מינו לא
אין והתנן היו לו ב' מינים שגורות ולבנות
מכך לו שגורות אבל לא לבנות וזה נتون
על עצמו וזה נטור לעצמו אלא מעתה סיפא

רְבִיבֵי אַלְעָא' בראשית הג'. וכ"ה נמי דכלהו מומロー נפלך כורען ו' ו' כל דכו יסני ממונמיה נגבל מפיו ו' כרבי יוסי נכללים וכו' למינו

ראשית הג שיריה נברין אין יהתנ
יהחומר כל גני חרומה וכל עשתיה חלה
לא אמר כלום הא כל גני ראשית ידרבי
קיקימן ותנא אידך לא אמר כלום אלא
לאו שמע מינה הא רב אלעאי והה רבנן
שמע מינה ^ט אמר רב נחמן בר יצחק
הארדנה נהוג עלמא כתני תלת סבי ר'
אלעאי בראשית הג רתניה ר' רב אלעאי
אמר ראשית הג אינו נהוג אלא בארכז
וכור' יהודה בן בתיה בדברי תורה רתניה
ר' יהודה בן בתיה אמר אין דברי תורה
מקבלין טומאה וכור' אישיה בכלאים רתניה
ר' רביא יאשיה אמר לוולום אין חיב עד
שיזיער חפה ושעורה וחרצן במפלות יד:
חוור בורוע [וכר']: וליתני חומר בראשית
הג שנוהג במפרות טמה שאין כן בכותנות
אמר רבינא הא מני ר' שמיעון היא ^ט רתניה
פטור את הטופחת מראשית התן
מאי טעמא דר' שמיעון יליף נתינה נתינה
במונתו מה מהנות טופה לא אף ראשית
הג נמי טרפה לא ואיליף נתינה נתינה
ממנונת לילף נתינה נתינה מהרומה מה
תרומה בארכז אין בחול לא אף ראשית התן
בארץ אין בחול לא אלמה תנן ראשית
הג נהוג בארץ ובחווץ הארץ אלא הדינו
טעמא דר' דליק צאן צאן ממעישר מה
טרפה לא והחט מניל' דכתיב כל אשר יעבור
זה עוברת ליליך צאן צאן מבכור מה בכור
טרפה מסתברא ממעישר הויה לה למילך
מרוחם אדם פשות לפני הדברו אדרבה
יום שלקו בשותפות נתנו בפני כהן
גרבנישׁ